

Verordening Langdurigheidstoelage

(geldig vanaf 01-01-2012)

Wetstechnische informatie

Gegevens van de regeling

Overheidsorganisatie	Gemeente Dalfsen
Officiële naam van de regeling	Verordening Langdurigheidstoelage gemeente Dalfsen 2012
Citeertitel	Verordening Langdurigheidstoelage 2012
Deze versie is geldig tot (als de vervaldatum is vastgesteld)	
Vastgesteld door	Gemeenteraad
Onderwerp	Maatschappelijke zorg en welzijn

Opmerkingen m.b.t. de regeling

geen

Wettelijke grondslag(en) of bevoegdheid waarop de regeling is gebaseerd

Gemeentewet, artikel 147, eerste lid

Wet werk en bijstand, artikel 8, lid1, sub d, en lid 2, sub b, juncto artikel 26

Regelgeving die op deze regeling is gebaseerd (gedelegeerde regelgeving)

Besluit bijzondere bijstand Dalfsen 2012

Overzicht van in de tekst verwerkte wijzigingen

Datum inwerkingtreding	Terugwerkende kracht t/m	Betreft	Datum ondertekening Bron bekendmaking	Kenmerk voorstel
01-01-2012	01-01-2012	nieuwe regeling	20-02-2012 KernPUNTEN, 13-03-2012	16-01-2012 nummer 4

Inhoudsopgave

HOOFDSTUK 1. ALGEMENE BEPALINGEN.....	3
Artikel 1.....	3
HOOFDSTUK 2. CRITERIA VOOR HET TOEKENNEN VAN EEN LANGDURIGHEIDSTOESLAG ...	3
Artikel 2.....	3
HOOFDSTUK 3. HOOGTE VAN DE LANGDURIGHEIDSTOESLAG	4
Artikel 3.....	4
HOOFDSTUK 4. SLOTBEPALINGEN	4
Artikel 4.....	4
ALGEMENE TOELICHTING.....	5
ARTIKELGEWIJZE TOELICHTING	6
Artikel 1.....	6
Artikel 2.....	6
Artikel 3.....	7
Artikel 4.....	7

De raad van de gemeente Dalfsen;

gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders d.d. 16 januari 2012, nummer 4;

overwegende dat de Verordening Langdurigheidstoelage gemeente Dalfsen 2009 aanpassing behoeft en dat het noodzakelijk is het verstrekken van langdurigheidstoelage aan personen van 21 jaar of ouder doch jonger dan 65 jaar bij verordening te regelen.

gelet op artikel 147 van de Gemeentewet en artikel 8, lid 1, sub d, en lid 2, sub b, juncto artikel 36 van de Wet werk en bijstand;

b e s l u i t:

vast te stellen “**de Verordening Langdurigheidstoelage gemeente Dalfsen 2012**”

HOOFDSTUK 1. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1.

1. Alle begrippen die in deze verordening worden gebruikt en die niet nader zijn omschreven, hebben dezelfde betekenis als in de Wet werk en bijstand en de Algemene wet bestuursrecht.
2. In deze verordening wordt verstaan onder:
 - a. het college: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Dalfsen;
 - b. de wet: de Wet werk en bijstand;
 - c. - alleenstaande: een alleenstaande als bedoeld in artikel 4, lid 1, sub a, van de wet;
- alleenstaande ouder: een alleenstaande ouder als bedoeld in artikel 4, lid 1, sub b, van de wet;
- gezin: een gezin als bedoeld in artikel 4, lid 1, sub c, van de wet; zoals dit geldt vanaf 1 januari 2012.
 - d. bijstandsnorm: de bijstandsnorm als bedoeld in artikel 5, sub c, van de wet,
 - e. peildatum: datum waarop de belanghebbende langdurig een laag inkomen heeft en langdurig geen in aanmerking te nemen vermogen heeft als bedoeld in artikel 34 van de wet
 - f. referperiode: een periode van 24 maanden voorafgaand aan de peildatum;
 - g. inkomen: het inkomen als bedoeld in artikel 32 van de wet, met dien verstande dat voor de zinsnede “een periode waarover een beroep op bijstand wordt gedaan” moet worden gelezen als “de referperiode”, waarbij een bijstandsuitkering, in afwijking van artikel 32 van de wet, voor de beoordeling van het recht op Langdurigheidstoelage als inkomen wordt gezien;
 - h. vermogen: het vermogen als bedoeld in artikel 34 van de wet op de peildatum;
 - i. minimumloon: het bruto minimumloon als bedoeld in artikel 8, lid 1, sub a, van de Wet minimumloon en minimum vakantiebijslag.

HOOFDSTUK 2. CRITERIA VOOR HET TOEKENNEN VAN EEN LANGDURIGHEIDSTOELAG

Artikel 2.

1. Onverlet het bepaalde in artikel 36 WWB van de wet komt in aanmerking voor de langdurigheidstoelage de belanghebbende die gedurende een onafgebroken periode van twee jaar (24 maanden) aangewezen is geweest op een besteedbaar inkomen dat niet hoger is dan 110% van de voor hem geldende bijstandsnorm en geen in aanmerking te nemen vermogen heeft als bedoeld in artikel 34 van de wet.
2. In afwijking van het gestelde in artikel 2 onder 1 kan de langdurigheidstoelage ook worden toegekend aan een belanghebbende bij wie de periode van 24 maanden eenmalig is onderbroken door een periode met een besteedbaar inkomen van meer dan 110% van de voor belanghebbende geldende bijstandsnorm, zolang de onderbreking niet meer dan 3 aaneengesloten maanden heeft voortgeduurd.

3. In afwijking van het gestelde in artikel 2 onder 1 kan de langdurigheidstoelage niet worden toegekend aan mensen die zak- en kleedgeld (via de AWBZ) ontvangen en geen zelfstandige huisvesting hebben.
4. Personen, die op de peildatum of in de referentieperiode een uitkering op grond van de Wet studiefinanciering 2000 of de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten hebben genoten (gedurende een aaneengesloten periode van 3 maanden) of genieten komen niet voor de langdurigheidstoelage in aanmerking.
5. Als een gezin belanghebbende is, geldt het eerste en het tweede lid voor alle gezinsleden van 21 jaar of ouder, doch jonger dan 65 jaar. Het eerste en tweede lid geldt niet voor gezinsleden van 18 tot 21 jaar. De verschillende gezinsleden hebben geen zelfstandig recht op een langdurigheidstoelage.

HOOFDSTUK 3. HOOGTE VAN DE LANGDURIGHEIDSTOESLAG

Artikel 3

1. De hoogte van de langdurigheidstoelage is afhankelijk van de gezinssituatie op de peildatum.
2. De langdurigheidstoelage bedraagt voor:
 - de alleenstaande: € 361,-;
 - de alleenstaande ouder: € 460,-;
 - het gezin: € 512,-*(de genoemde bedragen gelden per 1 januari 2012 en jaarlijks vindt per januari indexering plaats)*
3. Indien één van de leden van het gezin op de peildatum is uitgesloten van het recht op langdurigheidstoelage ingevolge artikel 11 of artikel 13, lid 1 van de wet wordt het recht op langdurigheidstoelage van de overige leden van het gezin beoordeeld zonder rekening te houden met het uitgesloten gezinslid, met dien verstande dat de middelen van het uitgesloten gezinslid wel in de beoordeling worden betrokken.
4. De bedragen worden jaarlijks geïndexeerd met het percentage waarmee de alimentatie jaarlijks per 1 januari van rechtswege wordt verhoogd en worden hierbij naar boven afgerond op € 1,-

HOOFDSTUK 4. SLOTBEPALINGEN

Artikel 4

1. Het college is belast met de uitvoering van het bepaalde in deze verordening.
2. In gevallen, de uitvoering van deze verordening betreffende, waarin deze verordening niet voorziet, beslist het college.
3. Het college kan in bijzondere gevallen afwijken van de bepalingen van deze verordening, als de toepassing daarvan tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.
4. Deze verordening kan worden aangehaald als: Verordening Langdurigheidstoelage 2012.
5. Deze verordening treedt in werking met ingang van 1 januari 2012. De Verordening Langdurigheidstoelage 2009, vastgesteld op 15 december 2008 wordt gelijktijdig ingetrokken

Aldus besloten door de raad van de gemeente Dalfsen in zijn (openbare) vergadering van 20 februari 2012.

De raad voornoemd,

de voorzitter,
drs. H.C.P. Noten

de griffier,
N.A. IJnema Msc

ALGEMENE TOELICHTING

De wetswijziging van de WWB per 1 januari 2012 (het in werking treden van de " wet tot wijziging van de Wet werk en bijstand en samenvoeging van die wet met de Wet investeren in jongeren gericht op bevordering van deelname aan de arbeidsmarkt en vergroting van de eigen verantwoordelijkheid van uitkeringsgerechtigden " maakt het noodzakelijk de verordening voor langdurigheidstoelage aan te passen. De wijzigingen zijn enerzijds technisch van aard (verwijzing naar wetsartikelen) en anderzijds het gevolg van de invoering van de toets op het huishoudinkomen, waardoor de definitie van het gezin in de wet ingrijpend is gewijzigd.

Op grond van artikel 8, lid 1, onder d, en lid 2, onder b, van de Wet werk en bijstand dient de gemeenteraad bij verordening regels vast te leggen met betrekking tot het verlenen van een langdurigheidstoelage. In ieder geval dient hierin te worden bepaald de hoogte van de langdurigheidstoelage, wat langdurig is en wat een laag inkomen is. Hiermee is beoogd te bewerkstelligen, dat de langdurigheidstoelage zoveel mogelijk een gemeentelijke verantwoordelijkheid wordt.

De rechtvaardiging van de langdurigheidstoelage is dat mensen die langdurig van het sociaal minimum afhankelijk zijn, over het algemeen geen mogelijkheden meer hebben om te reserveren voor (onverwachte) hoge kosten, zoals voor vervangingsuitgaven die na verloop van tijd onvermijdelijk zijn. Hiermee treedt ten aanzien van de positiebepaling van de langdurigheidstoelage in het inkomensbeleid geen wijziging op. Bij de invoering van de Wet werk en bijstand is die als volgt omschreven: "Om deze reden wordt de langdurigheidstoelage voor één jaar toegekend en in één belastingvrij bedrag uitbetaald. Hiermee wordt bereikt dat er op het moment van uitbetaling ruimte ontstaat binnen het budget waaruit hogere kosten kunnen worden voldaan, bijvoorbeeld voor vervangingsuitgaven".

De langdurigheidstoelage is een bijzondere vorm van (categoriale) bijzondere bijstand. Bijzonder, omdat gemeenten in tegenstelling tot de normale (categoriale) bijzondere bijstand, gehouden zijn het gemeentelijk beleid ten aanzien van de langdurigheidstoelage in een verordening vast te leggen. Voorts bijzonder, omdat gemeenten gehouden zijn de langdurigheidstoelage te verstrekken indien de aanvrager aan de gestelde voorwaarden voldoet.

De voorwaarden om voor een langdurigheidstoelage in aanmerking te komen, staan vermeld in artikel 36 van de Wet werk en bijstand.

Het college verleent de langdurigheidstoelage op aanvraag. Dit sluit de mogelijkheid voor ambtshalve toekenning uit. Het kabinet geeft hierbij aan, dat het gaat om een vorm van bijzondere bijstand, waarbij geldt dat voor elk individueel geval beoordeeld moet worden of er een recht bestaat. Als echter uit de gemeente administratie blijkt, dat in de situatie van betrokkene(n) geen wijziging zijn opgetreden, dan kan een volledig ingevuld vragenformulier toegezonden worden, waarna de betrokkene(n) door het zetten van de handtekening(en) de aanvraag officieel maakt.

Door de zinsnede in de wet "geen uitzicht heeft op inkomensverbetering" wordt gewaarborgd dat bepaalde groepen met een goed arbeidsmarktperspectief, zoals studenten, niet in aanmerking komen voor de langdurigheidstoelage. Bij de stemming heeft de Kamer een amendement aangenomen dat het criterium 'gebrek aan arbeidsmarktperspectief' als voorwaarde voor het recht op langdurigheidstoelage schrapt (zie TK 2008-2009, 31 441, nr. 12). Dit betekent dat gemeenten geen toets hoeven te doen op het aanwezig zijn van arbeidsmarktperspectief.

Verder is de ondergrens voor aanvragers van de langdurigheidstoelage bepaald op 21 jaar, omdat dit de leeftijd is waarop de ouderlijke onderhoudsplicht vervalst. Hiermee blijft de langdurigheidstoelage aansluiten op het systeem van de wet ten aanzien van personen jonger dan 21 jaar.

Personen van 65 jaar en ouder zijn uitgesloten van het recht op een langdurigheidstoelage. Als gevolg van de al gerealiseerde inkomensverbetering voor personen van 65 jaar en ouder (hogere norm) blijft deze doelgroep buiten het bereik van de regeling.

Gemeenten kunnen zelf bepalen wat zij onder de termen "langdurig" en "laag inkomen" verstaan. Bepaald is, dat een persoon ten hoogste eenmaal binnen 12 maanden in aanmerking komt voor een langdurigheidstoelage. De verstrekking is echter niet gebonden aan die periode van 12 maanden. Het kan zijn dat per 12 maanden meerdere malen langdurigheidstoelage wordt verstrekt, indien de verstrekking ziet op een recht dat in een voorgaand jaar is ontstaan, maar pas later is aangevraagd.

In het Bestuursakkoord Rijk-gemeenten uit 2007 ("Samen aan de slag") is afgesproken dat de langdurigheidstoelage gedecentraliseerd wordt naar gemeenten. In artikel 8 WWB wordt een bepaling toegevoegd waarin wordt bepaald dat gemeenten in een verordening de precieze voorwaarden voor de langdurigheidstoelage moeten vastleggen.

Bij de stemming heeft de Kamer een amendement aangenomen dat het criterium 'gebrek aan arbeidsmarktperspectief' als voorwaarde voor het recht op langdurigheidstoelage schrapt (zie TK 2008-2009, 31 441, nr. 12). Dit betekent dat gemeenten geen toets hoeven te doen op het aanwezig zijn van arbeidsmarktperspectief

ARTIKELGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1.

Er is voor gekozen om begrippen die al zijn omschreven in de WWB, IOAW, IOAZ, Awb of de Gemeentewet niet afzonderlijk te definiëren in deze verordening. Dit voorkomt dat in geval van wijziging van betreffende definities in de betreffende wetten ook de Verordening moet worden gewijzigd.

In lid 2 worden definities gegeven van begrippen die in de verordening voorkomen en waarvan het van belang is dat er telkens hetzelfde onder wordt verstaan. In een aantal gevallen wordt verwezen naar definities in de wet om ervoor te zorgen, dat er zoveel mogelijk aansluiting blijft bij de wetgeving die van toepassing is.

Gekozen is om de referentieperiode vast te stellen op 24 maanden voorafgaand aan de peildatum. Hiermee is meteen invulling gegeven aan het begrip 'langdurig'. Dus over de duur van de referentieperiode wordt bepaald of iemand langdurig een laag inkomen heeft.

In de verordening wordt het begrip belanghebbende gebruikt. Dit begrip wordt in artikel 1:2 van de Algemene wet bestuursrecht omschreven als degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken.

Artikel 2.

De doelgroep is in feite iedereen die aan de criteria voldoet welke in deze verordening nader zijn ingevuld.

Door uitbreiding van het begrip van 'gezin' in de wet vanwege invoering van de huishoudtoets alsmede het leeftijds-criterium bij de langdurigheidstoelage, is nadere precisering noodzakelijk. Het leeftijds-criterium geldt bij een gezin voor minstens twee gezinsleden. De voorwaarde van geen uitzicht op inkomensverbetering geldt voor alle gezinsleden die aan het leeftijds-criterium voldoen. Indien hieraan niet wordt voldaan, bestaat – nog afgezien van het inkomen - voor het gezin geen recht op langdurigheidstoelage. Het recht op langdurigheidstoelage komt de rechthebbende gezinsleden immers gezamenlijk toe. Zij moeten daarom ook allen, zowel afzonderlijk als gezamenlijk, aan de voorwaarden voldoen. Dus bij een gezin waarbij slechts één gezinslid aan het leeftijds-criterium voldoet, bestaat geen recht op langdurigheidstoelage voor het desbetreffende gezin.

Recht op toeslag bestaat alleen voor Nederlanders dan wel daarmee gelijkgestelde vreemdelingen. Hiermee wordt aangesloten bij de kring van rechthebbenden als bedoeld in artikel 11 lid 1 en lid 2 WWB.

(student met WSF of WTOS en een bepaald maximum inkomen) valt niet onder het begrip van 'gezin'. Ook een bloedverwant in de eerste graad waarbij toepassing wordt gegeven aan artikel 4, lid 5, van de wet (mantelzorg) valt buiten het uitgebreide begrip van 'gezin'. Behoort een wajonger (18-20) tot het gezin en diens inkomen/vermogen ook zie artikel 31 lid 2 onder h? Volgens mij het inkomen niet maar wel het vermogen.

Om te voorkomen dat degene met een baan en een minimuminkomen hieruit, die zijn positie middels avondstudie probeert te verbeteren, niet in aanmerking zou komen, is bepalend of de studerende in de referentieperiode studiefinanciering heeft genoten. (een aaneengesloten periode beperkt tot maximaal 3 maanden telt niet mee. Studiefinanciering is immers alleen mogelijk bij een dagstudie en bij studenten beneden een bepaalde leeftijd.

Onder een laag inkomen wordt verstaan een (gezamenlijk) inkomen dat gemiddeld niet hoger is dan 110 % van de van toepassing zijnde bijstandsnorm. Onder de bijstandsnorm wordt verstaan de wettelijke norm inclusief de gemeentelijke toeslag of verlaging en de vakantietoelage. Het inkomen wordt voor de langdurigheidstoelage op gelijke wijze als voor de Wet werk en bijstand vastgesteld (artikelen 32 en 33 van de Wet werk en bijstand).

Besteedbaar inkomen is het inkomen waarbij de lagere aanspraak op huurtoeslag/kwijtschelding gemeentelijke heffingen wordt verdisconteerd. Personen met een inkomen net boven de 110% van de bijstandsnorm, kunnen namelijk door de lagere aanspraak op huurtoeslag/zorgtoeslag/kwijtschelding een besteedbaar inkomen onder de 110% van de bijstandsnorm hebben. Als belanghebbende bijvoorbeeld door een inkomen net boven de voor hem geldende bijstandsnorm, € 24,- minder huurtoeslag ontvangt dan de maximale huurtoeslag, is het besteedbare inkomen gelijk aan het inkomen minus die € 24,-.

Marginale overschrijdingen van deze 110 % grens dienen genegeerd te worden (zie de uitspraken van de Centrale Raad van Beroep d.d. 19 aug. 2008, LJN: BE8918 en d.d. 15 febr. 2011, LJN: BP5532). Het enkele feit dat het netto inkomen van een belanghebbende met een inkomensvoorziening op minimumniveau, in bepaalde maanden binnen de referentieperiode - uitsluitend als gevolg van een technisch verschil in berekeningswijze in het bruto/netto traject - enkele euro's hoger uitvalt dan de van toepassing zijnde bijstandsnorm, staat toekenning van een langdurigheidstoeslag niet in de weg.

Voor het recht op een langdurigheidstoeslag wordt geen andere invulling aan het begrip inkomen gegeven dan voor het recht op algemene bijstand. Dit betekent, dat de vrijgelaten middelen als bedoeld in artikel 31, lid 2, van de Wet werk en bijstand eveneens buiten beschouwing moeten blijven bij het recht op een langdurigheidstoeslag.

Voorbeelden hiervan zijn:

- een bepaald gedeelte van de inkomsten uit arbeid bij alleenstaande ouders met jonge kinderen;
- een Wajong uitkering voor zover geen sprake is van een gezin, dat enkel uit gehuwden en daarmee gelijkgestelden of uit gehuwden met hun ten laste komende kinderen bestaat.

Het inkomen alsmede het vermogen van alle gezinsleden die vallen onder het nieuwe begrip van 'gezin' dient in ogenschouw te worden genomen.

Artikel 3.

De hoogte van de langdurigheidstoeslag is afhankelijk van de gezinssituatie.

De bedragen zijn destijds afgeleid van de normenbrief van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid met de bijstandsbedragen. Vóór de decentralisatie van de langdurigheidstoeslag op 1 januari 2009 werd de hoogte hiervan bepaald door de rijksoverheid.

In lid 3 wordt een regeling getroffen overeenkomstig artikel 24 van de Wet werk en bijstand voor situaties waarbij binnen een gezin slechts twee gezinsleden aan het leeftijds criterium voldoen en een van hen op de peildatum is uitgesloten van het recht op langdurigheidstoeslag op grond van artikel 11 of artikel 13, lid 1, van de Wet werk en bijstand. De wet voorziet immers niet in een afwijzingsgrond voor het enig overblijvend rechthebbend gezinslid, terwijl daarentegen het toekennen van het bedrag voor een gezin in dergelijke situaties ook niet opportuun is. Met nadruk wordt erop gewezen, dat het hier betreft een uitsluitingsgrond als bedoeld in artikel 11 of artikel 13, lid 1, van de Wet werk en bijstand.

Nogmaals wordt opgemerkt, dat een meerderjarig kind als bedoeld in artikel 4, lid 2, van de wet (student met WSF of WTOS en een bepaald maximum inkomen niet valt onder het begrip van 'gezin'. Ook een bloedverwant in de eerste graad waarbij toepassing wordt gegeven aan artikel 4, lid 5, van de wet (mantelzorg) valt buiten het uitgebreide begrip van 'gezin'.

Hoewel de arbeidsongeschiktheidsuitkering niet tot de middelen wordt gerekend, valt een Wajonger, voor zover hij tot een gezin behoort dat niet enkel uit gehuwden of uit gehuwden met hun ten laste komende kinderen bestaat, *wel* onder het begrip van 'gezin'. Eventueel vermogen van dit gezinslid dient dan ook in aanmerking te worden genomen.

Om niet jaarlijks de verordening voor de bedragen te hoeven aanpassen is gekozen om de bedragen jaarlijks te verhogen met een vastgesteld percentage.

Artikel 4.

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.